ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಅಪೂರ್ವ ದೇವರನಾಮ

ಅಶ್ವಧಾಟಿ–ಸಾಂಗತ್ಯ

ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರ ತವ ಚರಣಾರವಿಂದದ ಭ್ರಮರನೆನಿಸುವ ಮನುಜಗೆ ।
ಪರಿಮಳವ ಷಟ್ಪದಕೆ ವರಕಮಲ ಪ್ರತತಿಯಿಂ ಭರದಿಂದ ದೊರೆವಂದದೀ ।
ಸ್ಥಿರಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವಿಸ್ಫುರಿಸುವುದು ನಿತ್ಯಸುಖ ಖರೆಯಿದೂ ಸಟೆಯಲ್ಲವೋ
ಕರೆದು ಕಾಮಿತವೀವ ಸುರಧೇನುವಿರಲನ್ಯ ನರರ ತುತಿಸುವದ್ಯಾತಕೆ ॥ ೧ ॥

ಪ್ರಹ್ಲಾದನಾಗಿ ಶ್ರೀನಲ್ಲನ್ನ ಭಕ್ತಜನರೆಲ್ಲಾರಿಗಿವ ತೋರಿದಾ
ಉಲ್ಲಾಸದಲಿ ಮುನಿಗಳಲ್ಲುತ್ತಮ ಹರಿಯು ಎಲ್ಲರೊಳಗಧಿಕನೆಂದಾ
ಸಲ್ಹಾದನಣ್ಣಯತಿಮಲ್ಲನಿವನೀ ಜಗದೋಳೆಲ್ಲಾ ದ್ವಿಜರ ಸಲುಹಿದಾ
ಒಳ್ಳೆಮನದಿ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲಾರ್ ಇವರಸ್ತುತಿ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂ ಕೇಳ್ವದೂ ॥ ೨ ॥

ಇಂದ್ರಾದ್ಯಮರರು ಈ ವೃಂದಾವನದಲಿ ಗೋವಿಂದನ್ನ ಕೂಡಿರುವರೂ
ಪೊಂದಿರ್ಪುವಿಲ್ಲಿ ಮುನಿವೃಂದಾದಿದಾಸ ಕುಲ ವೀಂದ್ರಧ್ವಜನ ದೂತನ
ಸುಂದರನು ಇಲ್ಲಿರಲು ಚಂದವಿರುವೀ ಸ್ಥಾನ ಕೇಂದ್ರವೆನಿಪುದು ಬುಧರಿಗೆ
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೋ ಯತೀಂದ್ರರ ರೂಪದಿಂ ಇಂದ್ರಾವರಜ ನಿಂತಿಹ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೇಷ್ಠಾದ ಭಕ್ತಿಲುಚ್ಛೇಷ್ಟದಲಿ ಬರಲು ಸಕಲೇಷ್ಟಪ್ರದಾತನಡಿಗೆ
ಕಾಷ್ಟಾಲಯದಲಿ ಕಡುಶ್ರೇಷ್ಟಾಲಿ ನಟ್ಟಂತೆ ಕುಷ್ಟಾದಿಗಳ ಸುಡುವನು
ಎಷ್ಟೇಳಲವನು ಬಲು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗೆ ಸಂತುಷ್ಟಾಗಿ ತಾನೊಲಿವನೂ
ಕಷ್ಟಂಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಕೊಟ್ಟು ಯತಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಭು ಪೊರೆವನೂ ॥ ೪ ॥

ಬಿನ್ನೈಪನೋ ಯತಿವರೇಣ್ಯ ಪ್ರಭೋ ಎನಲು ಚಿನ್ನಾ ನೀ ಬಾ ಎಂಬನೂ
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎವೆಯಂತೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಪೋಷಿಸುವನೆನ್ನಾಣೆ ಸುಳ್ಳಲ್ಲವೋ
ಇನ್ನೇನು ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸನ್ಯಾಸಿ ಭಕ್ತರನು ಸನ್ಮಾನದಿಂ ಪೋಷಿಪಾ
ಪುಣ್ಯಾಸೆ ಜನಕೆ ಸ್ವಪುಣ್ಯ ಪ್ರಧಾನದಿಂ ಚಿನ್ನಾಂಗನಿವ ತೋರುತ ॥ ೫ ॥

ರೋಗಾದನೇಕ ವಿಧ ಭೋಗೋಪಭೋಗದಲಿ ಸಾಗಿರ್ದು ಕಂಗೆಡದಲೇ
ಯೋಗೇಶನಡಿಗಳನು ರಾಗಾದಿ ಭಜಿಸೆ ಬಲು ಬೇಗಾದಿಬಂದು ಪೊರೆವಾ
ಬಾಗೀದೊಡಿವಗೆ ಶಿರವಾಗಾಗ್ಗೆ ಫಲಬಹುದು ಭಾಗೀರಥೀ ಸ್ನಾನದಾ
ಯಾಗಾದಿಗಳ ಪುಣ್ಯ ಭೋಗಂಗಳುಂಬುವರು ನಾಗಾರಿಧ್ವಜನ ಪುರದೀ ॥ ೬ ॥

ಮುದ್ದಾದ ರಾಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾದ ವಾರಾಹಿ । ಶುದ್ಧವಿಹ ದಂಡೆ ಮೇಲೆ ॥
ಸಿದ್ಧಹಸ್ತದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮ ಕುಳಿತಿಹನು । ಸದ್ವೈಷ್ಣವಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರ ॥
ಉದ್ಧಾರಗೈವ ಭವಬದ್ಧರನು ಪೊರೆವ ಬಲು–ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ಭಜಿಸಿದೊಡನೆ ।
ಮಧ್ವಾರ್ಯಮತ ದೀಕ್ಷೆ ಯದೃಚ್ಛಲಾಭವಿತ್ತುದ್ದೇಶ ಪೂರೈಪನೋ ॥ ೭ ॥

ತುಂಗಾನಿವಾಸ ದಿವ್ಯಾಂಗ ಪ್ರಭೂ ಜನರ ಭಂಗಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಮಾಡನೊ
ಶೃಂಗಾರವದನ ನರಸಿಂಗಾಂಗ ಶರಧಿ ಶಶಿಯಂಗೇನು ಭಜಿಸದಿಹುದೂ
ಗಂಗಾದಿಗಳಲಿ ಮಲ ಹಿಂಗೂವದೇ ಪಾಂಡುರಂಗನ್ನ ಪದಕಮಲಕೇ
ಭೃಂಗಾನೆನಿಪ ಬುಧೋತುಂಗನ್ನ ಭಾಗವತ ಜಂಗೂಳಿಯಾ ನಮಿಸದೇ ॥ ೮ ॥

ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ರಥದಿ ಮುನಿಯೊತ್ತಾಯದಲಿ ಕುಳಿತು ರತ್ನಾದಿ ಮಾಲೆ ಧರಿಸಿ
ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕ ಮೇಣ್ ಕೆತ್ತಿರ್ದಪದಕ ಪೊಳೆಯತ್ತಿರ್ಪವೋ ಕಣ್ಣಿಗೇ
ನಿತ್ಯದಾ ಸುಖಬಯಿಪರೊತ್ತಾಯದಲಿ ಬನ್ನಿ ಮತ್ತೇನು ಬೇಕೆನ್ನುತಲೀ
ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದತಿ ಜನರಿಗತ್ಯಾದರಿಸುವದಕೆ ಚಿತ್ತಗುಹೆವಾಸಪೇಳ್ವ ॥ ೯ ॥

ಸಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಐಹಿಕ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಪೋಗಿ ತ್ವರ ಪೊಕ್ಕಾಲಯದಲಿ ನರರ
ರೊಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸೇವಿಸುತ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರಂತೆ ಧಿಕ್ಕಾರವೋ ಜನ್ಮಕೇ
ಪಕ್ಕಂಗಳಂ ಕಳೆದ ಪಕ್ಷಿಪ್ರತತಿಯಂತೆ ಈ ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಬಾಳದೇ
ತಕ್ಕದ್ದಪೇಕ್ಷಿಸಿರದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಹನು ಆಕ್ಷೇಪಣವು ಇಲ್ಲವೋ ॥ ೧೦ ॥

ವಾರಾಹಿವಾಸ ಭೂ ಭಾರಾರಿ ದಿವ್ಯರಥವೇರುತ್ತಲಾಕ್ಷಣದಲೀ
ವಾರಾಂಗನೇಯರು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರ್ಯಾದ್ಯನೇಕ ಜನ ಸಾರಾದ ಸಂಗೀತದಿ
ಬಾರೋ ನೀ ಭವರೋಗ ದೂರಾ ಯತಿಯೆ ಎಂದು ಸಾರುತ್ತ ಡಂಗುರಗಳ

ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಯತಿಯು ನಾರಾಯಣನ ತೋರ್ಪ ಆರಾಧಿಪರ್ಗೆ ಬಿಡದೆ ॥ ೧೧ ॥

ನಾನಾಬಗೆಯ ಈ ಕ್ಷೋಣಿಯ ಜೀವರಿಗೆ ನಾನಾ ವಿಧದಿ ಕಾಣುವಾ
ಆನೆಗೊಲಿದನ ಪ್ರಿಯನು ದಾನಗಳಿತ್ತು ಸುಖಜ್ಞಾನಾದಿ ಭಕ್ತಿ ಈವಾ
ನಾನಾರ್ಥವೀಯಯತಿಮಾನೋತ್ತಮರಿಗೆ ಈ ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗಾರಿರುವರೋ
ನಾನಾ ವಿಮೋಹಕನು ಮಾನಿಲ್ಲ ಪೊರೆವ ಪ್ರಮಾಣವೇ ಭೋಗವಿರಲು ॥ ೧೨ ॥

ಗುಂಪಾಗಿ ಭಾಗವತರಿಂಪಾದ ಗಾಯನದಿ ಮಾಂಪಾಹಿ ಗುರುವೆಂಬರೂ
ಕೆಂಪಾದ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಕಂಪಿಸುವವು ಭವದಿ ನೀಂಪಾಲಿಸೆಂದೆನುತಲಿ
ನೀಂಪಾಲಿಸದಿರೆ ಈ ಗುಂಪುಗಳ ಗತಿಯೇನು ನಾಂ ಪೇಳಲಾರೆನುತಲೀ
ಚಂಪಕಾ ನಾಸಿಕನೆ ಪೆಂಪೊಡೆದ ಪದಜ್ಯೋತಿ ತಂಪಾಗಿ ಪಸರಿಸಿಹುದೂ ॥ ೧೩ ॥

ಶಾಂತತೆಯಲಿ ಚಂದ್ರ ಸಂತೋಷದಲಿ ಕಡಲ ಕಾಂತಿಯೊಳಗಿವ ಭಾಸ್ಕರ
ಅಂತೇನು ಇವನ ಕರುಣೆಂಥಾದು ಬಲಜ್ಞಾನವಂತೆನಿಪನೆ ಪೊಗಳೆನು
ಚಿಂತಿಸುವದೇಕೆ ಜನಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ಬರಿದೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯಲಿ ದನುಜತನಯಾ
ಪಂಥದಲಿ ಬಲಿತಾತ ಸಂತೇಂದ್ರುದಾನದಲಿ ಮಂತ್ರಾಲಯಾ ನಿವಾಸನು ॥ ೧೪ ॥

ನೀಲಾಂಗ ಭಕ್ತ ಭವ ಜಾಲಾವಿನಾಶ ಕುಲ ಕೋಲಾಹಲ ವಿಧುರನೋ
ಶೀಲೋತ್ತಮನು ತುಳಸೀಮಾಲಾ ವಿಭೂಷಿತಸುಶೀಲೇಂದ್ರ ವಂದ್ಯನಿವನು
ವ್ಯಾಲಾಲಯದಲಿ ಇಲಿಯು ಬಾಳಿರ್ಪತೆರ ಮೋಹಜಾಲಾಗಿಹಾ ಭವದಲಿ
ಕಾಲೆಂತು ಕಳೆವುದೆನೆ 'ಬಾಲಾ ನೀ ಬಾ' ಎಂಬ ಫಾಲಾಬ್ಧಿ ಶಯನದಾಸಾ ॥ ೧೫ ॥

ನಿಗಮದ ಧ್ವನಿಗಳೀ ಜಗದೇವ ತೆಗಳೆಲ್ಲಸ್ಥಗಿತ ಭಕ್ತಿಲಿಗೈಯುತಾ
ಮಿಗೆಧನ್ಯವಾದೆ ಈ ಜಗದೊಳಗೆನುತ ಗುರುಗಳಘ ಕಳೆವ ಚರಣಕಂಡು
ಪೊಗಳಲಳವೇ ಜಗದ್ಗುರುವಿರಲು ದೈವಕೆ ಮಿಗಿಲಾದ ಕನ್ನಡಿಗರಾ
ಮಗುವೆಂದು ಪೊರೆದನುಜಮಗನೆಂದು ದಾಸಕುಲ ಕರಮುಗಿದು ಕನ್ನಡಿಗಗೆ ॥ ೧೬ ॥

ಶ್ರೀಶನಂಘ್ರಿಯದೂತ ಪೋಷಿಸೆಲೊ ಭಕ್ತರನು ಘಾಸಿಗೊಳಿಸದಿರಲೆಂದಿಗೂ
ನೀ ಸಲಹದಿರಲು ಈ ಭೂಸರರೆನಿಪರು ನರರ ದಾಸರಾಗುವರು ಬಿಡದೇ

ಘಾಸಿಗೊಂಡವರು ಬಲು ದುರಾಶೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ದ್ವಿಜರೂದಾಸಿಸಲ್ಪಡುವರಿಹದೀ
ಈಸೋ ಕಾಯಿಯಂತೆ ಭೂಸುರರ ಬಿಡದೆ ನೀ ಪೋಷಿಸೆನ್ನವರೆನುತಲೀ ॥ ೧೭ ॥

ವ್ಯಾಕರಣಗಣ ಯತಿಗಳಾ ಕಠಿಣಮಾತ್ರೆಗಳ ಸ್ವೀಕರಿಸಕೂಡದೆಂದೂ
ಲೇಖಕನು ಬಿನ್ನೈಪ ಪ್ರಾಕೃತವಿದೆಂದು ಜನ ಭೀಕರದ ಟೀಕೆ ಬಿಟ್ಟು
ವ್ಯಾಕುಲದಭವರೋಗಕೇಕ ಔಷಧ ಮಾತ್ರೆ ಪಾಕವಿದು ಜನರು ಬಿಡದೇ
ಏಕಚಿತ್ತದಿ ಪಠಿಪುದೀ ಕೃತಿಯ ನಿತ್ಯದೈಹಿಕ ಸುಖಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ॥ ೧೮ ॥

ಕಂಡಲ್ಲಿ ಬೇಡಿ ಬಲು ಬೆಂಡಾದೆ ಗುರುವೆನಲು ಚಂಡಾಲನಿರೆ ಸಲಹುವಾ
ದಂಡಪ್ರಣಾಮದಿಂ ಕೊಂಡಾಡದವರ ಶಿರ ಚಂಡಾಗುವದು ಯಮನಿಗೆ
ಕೊಂಡಾಡು ದುರಿತವನ ಕೆಂಡಾದ ಯತಿಯ ಇತ್ತಂಡವಾಗುವುದು ಸಂಪದಾ
ಕೊಂಡಾಡುವರ ಪೊರೆವ ಅಖಂಡಾಗಿ ವಂದ್ಯಖಿಳ ಹಿಂಡಾರಿ ಪಾಂಡುವಿಠಲಾ ॥ ೧೯ ॥